

Rok co rok se na schůzi společenství vlastníků setkávám s dotazy, jak je možné, že v bytě, kde nikdo celé léto nebydlel, Je stejně ve vyúčtování spotřeby teplé vody za příslušné období částka větší než nula, Takové rozčarování zažívají především ti, kteří tráví čas od jara do podzimu na své chatě. Ačkoliv se to může zdát nefér, není to tak. Celková cena teplé vody se totiž skládá ze dvou složek. První je náklad na ohřev vody a tou druhou je vlastní cena vody. Náklady na ohřev se dále dělí na takzvanou a spotřební složku. Základní složka představuje 30 procent nákladů na celoroční ohřev vody a těchto 30 procent nákladů se rovnoměrně rozdělí mezi jednotlivé uživatele bytů podle podlahové plochy, kterou obývají. Zbývajících 70 procent nákladů na ohřev vody se také rozdělí mezi jednotlivé uživatele bytů, avšak tentokrát podle skutečné spotřeby změřené vodoměrem v bytě. I když se tedy měřicí ústrojí vodoměru celé léto ani nehne, voda v teplovodním systému stejně neustále cirkuluje a tak se ve vyúčtování objeví příslušný podíl nákladů právě na těch 30 procentech základní složky. Jedná se vlastně o jakýsi paušál za komfort, že když kdykoliv otočíte kohoutkem teplé vody, tak z něho skutečně vzápětí poteče. A za komfort se platí.